

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Gasanov Ilham, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

*Gasanov Ilham XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat
în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 04.07.2020 – 24.11.2020;

Instanța de apel: 06.01.2021 – 15.06.2021;

Instanța de recurs: 06.08.2021 – 10.11.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința sentința Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2020, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul *Gasanov Ilham XXXXX*, a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la:

- art. 192¹ alin. (1) Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal coroborat cu prevederile art. 364¹ pct. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal coroborat cu prevederile art. 364¹ pct. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 152 alin. (1) Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal coroborat cu prevederile art. 364¹ pct. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal coroborat cu prevederile art. 364¹ pct. (8) Cod procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Gasanov Ilham, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă depusă de Romanova Olga, prin care a solicitat încasarea de la Gasanov Ilham a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 6 903,53 euro echivalentul în valută națională a 141 570,68 lei, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

S-a încasat de la Gasanov Ilham, în beneficiul părții vătămate Romanova Olga, suma de 40 00,00 (patru mii) lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Codreanu Elena și s-a încasat de la Gasanov Ilham în beneficiul părții vătămate Codreanu Elena, suma de 1 648,00 (o mie șase sute patruzeci și opt) lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000,00 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Codreanu Vitalie și s-a încasat de la Gasanov Ilham în beneficiul părții vătămate Codreanu Vitalie, suma de 10 000,00 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

S-a admis demersul acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Gasanov Ilham a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară cu încasarea din contul lui Gasanov Ilham în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime totală de 640,00 (șase sute patruzeci) lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Gasanov Ilham, la 24 mai 2020, aflându-se pe bd. XXXXX, mun. XXXXX, unde era parcat automobilul de model XXXXXcu n/î XXXXX, care aparținea cet. Romanova Olga, unde având cheile de la mecanismul de startare al motorului de la autoturismul menționat, urmărind scopul de a intra ilegal în posesia mijlocului de transport care aparținea altei persoane, prin acces liber și fără permisiunea proprietarului, a pătruns în automobilul menționat, urcând pe bancheta șoferului. Ulterior, Gasanov Ilham continuând acțiunile

sale infracționale și acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, după ce cu cheile a startat motorul automobilului menționat, intenționat a răpit mijlocul de transport, și pierzând controlul ghidajului, a comis un accident rutier pe str. XXXXX, mun. XXXXX, deteriorând automobilul în mod ne semnificativ.

Astfel, acțiunile inculpatului Gasanov Ilham au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, adică *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*.

Tot el, la 18 iunie 2020, aproximativ la ora 20:00, aflându-se în curtea blocului locativ din bd. XXXXX, mun. XXXXX, manifestând un cinism deosebit față de normele morale unice și prin obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, i-a adresat cuvinte necenzurate lui Codreanu Vitalie și Codreanu Elena. Ulterior, Gasanov Ilham, prin aplicarea mai multor lovituri cu mâinele și picioarele, i-a agresat fizic pe Codreanu Vitalie, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1311 din 21.07.2020 contuzia gleznei, ce nu se supune aprecierii medico-legale în conformitate cu prevederile p. 17 al Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (aprobat prin ordinul MS nr.199 din 27.06.2003, publicat în *Monitorul Oficial al RM nr. 170-172 din 08.08.2003*) din motivul nespecificării prin ce se exprimă această contuzie (edem, echimoză, excoriație) cât și pe Codreanu Elena, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1181 din 07.07.2020, fractura osului ulnar stâng cu deplasarea fragmentelor cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, acțiunile inculpatului Gasanov Ilham au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganismul, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*.

Tot el, la 18.06.2020, aproximativ la ora 20:30, aflându-se în curtea blocului locativ din bd. XXXXX, mun. XXXXX, în timpul unui conflict, prin aplicarea unei lovituri cu piciorul în regiunea mâinii stângi, a agresat-o fizic pe cet. Codreanu Elena cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002D1181 din 07.07.2020, fractura osului ulnar stâng cu deplasarea fragmentelor cu edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Astfel, acțiunile inculpatului Gasanov Ilham au fost încadrate juridic în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, adică *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care*

nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.

Tot el, la 18.06.2020, aproximativ la ora 20:30, urmărind scopul sistării activității colaboratorilor de poliție, aflându-se în apropierea imobilului situat pe bd. XXXXX, din mun. XXXXX, a aplicat violența fizică nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei exprimată prin aplicarea loviturilor cu piciorul în regiunea pieptului, mâinii și piciorului subofițerului superior al Batalionului de patrulare și reacționare operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, Ștefan Bagrin, care se afla în exercitarea obligațiilor de serviciu, cauzându-i acestuia, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P1525 din 19.06.2020, excoriație la nivelul membrului superior drept, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile inculpatului Gasanov Ilham au fost încadrate juridic în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, adică, *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel **avocatul Pântea Marin în interesele inculpatului Gasanov Ilham**, prin care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care față de inculpat să fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de apel a relevat că la pronunțarea sentinței, prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Gasanov Ilham a comis faptele infracționale imputate prin actul de sesizare a instanței, care au fost corect încadrate juridic în dispoziția art. 192¹ alin. (1), art. 287 alin. (1), art. 152 alin. (1) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar vinovăția acestuia a fost dovedită din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța a notat că apărătorul Pântea Marin, în apelul declarat nu contestă vinovăția inculpatului Gasanov Ilham, ci manifestă dezacordul cu pedeapsa stabilită de către prima instanță celui din urmă.

În acest context, instanța de apel a precizat că prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor comise, care se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului și lipsa antecedentelor penale.

Concomitent, a fost reținut și faptul că inculpatul Gasanov Ilham, a comis patru infracțiuni mai puțin grave, nu este încadrat în câmpul muncii, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, ceea ce denotă faptul că acesta este predispus de a comite infracțiuni și că pedepsele nonprivative de libertate nu-și vor atinge scopul de corectare și evitare în comiterea unor noi infracțiuni.

În alți termeni, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, precum și de către alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

În contrast, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Făcând o concluzie asupra celor etalate, instanța de apel a stabilit că la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de principiile care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Gasanov Ilham fiind legală, echitabilă și individualizată în deplină concordanță cu prevederile legii penale, dar și cu circumstanțele cauzei.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Gasanov Ilham*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești pronunțate pe caz, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea executării pedepsei lui Gasanov Ilham în condiții neprivative de libertate.

În susținerea că instanțele de fond la numirea pedepsei inculpatului nu au luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate; se căiește sincer de cele comise, ceea ce denotă faptul că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte; a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat impedimente în stabilirea adevărului la cauza penală, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a făcut declarații pe marginea celor săvârșite; careva urmări grave pe cauză nu au survenit; are domiciliu în municipiul XXXXXX, str. XXXXX; are o vârstă tânără - 19 ani; anterior nejudecat. Mai precizează apărătorul că inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, din lipsă de surse financiare.

4.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit cererii de recurs, apărătorul inculpatului critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Gasanov Ilham, dat fiind faptul că instanțele de fond nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, atunci când au decis asupra modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

La capitolul dat, Colegiul penal reamintește că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în Partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sânt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, înafară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Astfel, după ce instanța de judecată a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, care constă în dispoziția luată de instanța de judecată

prin sentința de condamnare de a suspenda, pe o anumită perioadă și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate.

Prin urmare, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare. Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Deci, la judecarea cauzei, instanța de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Principalele elemente care urmează a fi luate în seamă de către instanțele judecătorești pentru a-și exprima convingerea în legătură cu personalitatea infractorului la individualizarea pedepsei se referă la: datele despre starea psihico-fizică a infractorului; caracteristica socială a infractorului până la săvârșirea infracțiunii; caracteristica infractorului după săvârșirea infracțiunii și atitudinea acestuia față de fapta săvârșită (recunoașterea vinovăției și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, repararea prejudiciului material etc.). Or, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Codul penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Revenind la cauza dedusă judecății, Colegiul penal constată că instanțele de fond au studiat în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate, care caracterizează personalitatea inculpatului, or, din materialele cauzei este evident faptul că, inculpatul a comis patru infracțiuni mai puțin grave, la un interval relativ scurt de timp, nu este încadrat în câmpul muncii și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate. Aceste împrejurări denotă predispunerea inculpatului de a se afla în conflict cu legea penală și de a miza pe toleranța instanțelor de judecată în virtutea procedurii de judecare a cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală. Or, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o posibilitate la această măsură de individualizare judiciară a modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea acestuia nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată să conchidă cu fermitate că acesta se poate corija și fără a fi izolat de societate.

Astfel, instanța de recurs statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal consideră că, în speța dată nu a fost constatată prezența cărorva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei și din aceste motive, se impune soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Gasanov Ilham, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, în cauza penală în privința lui *Gasanov Ilham XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *22 decembrie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan